

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáčkové ve věci

žalobce:

se sídlem

zastoupený Mgr. Janem Hejdukem, advokátem
se sídlem Viktora Huga 377/4, Praha 5

proti

žalované:

místopředsedkyně Obvodního soudu pro Prahu 4
se sídlem 28. pluku 1533/29b, Praha 10

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 8. 2020, č. j. 40 Spr 688/2020,

takto:

- I. Rozhodnutí místopředsedkyně Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 13. 8. 2020, č. j. 40 Spr 688/2020, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku na náhradě nákladů řízení 11 228 Kč, a to do rukou zástupce žalobce Mgr. Jana Hejduka, advokáta.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým bylo žalobci v rámci výkonu státního dohledu písemně vytknuto pochybení podle § 7a zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (dále jen „exekuční řád“). Vytýkané pochybení spočívalo v tom, že žalobce, jakožto soudní exekutor, porušil povinnost

Shodu s prvopisem potvrzuje:

podle § 29 odst. 3 exekučního řádu tím, že byl nečinný v řízení pod sp. zn. 191 EX 5184/16 (dále jen „předmětná exekuce“), ve kterém byla [redacted] v pozici vedlejšího účastníka, ačkoli byly dány skutečnosti, pro které zde byly pochybnosti o žalobcově nepodjatosti. Za rozhodující skutečnost označila žalovaná to, že v řízení zahájeném dne 11. 2. 2019 pod sp. zn. 72 EXE 389/2019 vedl žalobce jako oprávněný exekuci vůči [redacted] jako povinné.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v podané žalobě rozporoval správnost a dostatečnost rozsahu skutkových zjištění, ze kterých žalovaná vycházela v napadeném rozhodnutí.
3. V prvním žalobním bodě žalobce rozporoval trvání vedlejšího účastenství [redacted] v předmětné exekuci. [redacted] nebyla v postavení povinného a její vedlejší účastenství zaniklo, když byla v roce 2017 exekuce jejího majetku zastavena usnesením Městského soudu v Praze ze dne 24. 11. 2017, č.j. 16 Co 309/2017 – 118 (dále jen „usnesení o zastavení exekuce“). Podle názoru žalobce návrh na zastavení předmětné exekuce podaný dne 22. 5. 2020 nemohl založit vedlejší účastenství [redacted], neboť nebyly naplněny podmínky podle § 36 odst. 2 exekučního řádu, když byla exekuce majetku [redacted] zastavena. V souvislosti s touto skutečností žalovaná nikterak nezdůvodnila závěr o trvajícím účastenství [redacted] v předmětném řízení. Z tohoto důvodu považoval žalobce napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné.
4. Ve druhém žalobním bodě žalobce rozporoval tvrzení žalované, že ke dni vydání napadeného rozhodnutí žalobce vedl exekuci proti [redacted] zahájenou dne 11. 2. 2019. Tato exekuce byla ukončena na podzim 2019 a dne 16. 10. 2019 pověřený exekutor [redacted] vystavil oznámení o zastavení exekuce. Žalobce odkázal na rejstřík exekucí vedený podle § 35a a § 35b exekučního řádu, podle kterého měla žalovaná zjistit skutečnost, že exekuce proti [redacted] byla zastavena. Svým postupem žalovaná nedostatečně zjistila skutkový stav v dostatečném rozsahu. Žalobce odkázal na komunikaci s žalovanou, ze které vyplývá, že žalovaná tuto skutečnost nezjistila, a poté, co na ni byla žalobcem upozorněna, začala namítat, že žalobce tuto skutečnost žalované nesdělil a [redacted] nezaslal Obvodnímu soudu pro Prahu 4 oznámení o ukončení exekuce. Žalobce poukázal na skutečnost, že žalovaná měla přístup do záznamů obsažených v rejstříku exekucí a mohla se dotázat [redacted] na stav exekuce, kterou vedl k uspokojení pohledávky žalobce pod sp. zn. 141 EX 00052/19. Ve výzvě ze dne 1. 7. 2020 na doplnění předchozího vyjádření žalobce žalovaná výslovně nepožadovala informaci o stavu exekuce proti [redacted]. V reakci ze dne 10. 7. 2020 žalobce zmínil svou exekuci proti [redacted] v minulém čase, což mohlo žalovanou navést ke kontrole stavu této exekuce v rejstříku exekucí. Žalovaná však stav této exekuce nezjistila.
5. Pro udělení výtky zjevně chyběl tvrzený důvod, neboť podle žalobce nedošlo k souběhu účastenství [redacted] na řízení o předmětné exekuci s vedením žalobcovy exekuce proti [redacted]. Žalobce poukázal na to, že žalovaná napadené rozhodnutí nedostatečně odůvodnila, jestliže v odůvodnění napadeného rozhodnutí nerozvedla své právní úvahy ohledně účastenství [redacted].
6. Žalobce k prokázání svých tvrzení navrhl provedení písemných důkazů.

III. Vyjádření žalované k podané žalobě

7. K námitce prvního žalobního bodu žalovaná uvedla, že se neztotožňuje s názorem žalobce ohledně skončení vedlejšího účastenství [redacted], a to z důvodu podání návrhu na částečné zastavení exekuce dne 12. 5. 2020. Procesní vymezení manžela povinného podle § 36 odst. 2 exekučního řádu je spojeno s potenciální možností poškození majetku spadajícího do společného jmění manželství. Procesní účastenství není podmíněno skutečnou možností poškození majetku podle § 42 exekučního řádu. Manžel je účastníkem řízení i tehdy, pokud jsou

Shodu s prvopisem potvrzuje:

postiženy majetkové hodnoty, u nichž je modifikován rozsah společného jmění manželů. Vedlejším účastníkem je také rozvedený manžel, pokud nebylo společné jmění manželů vypořádáno.

8. V nynějším případě se [REDAKCE] stala vedlejším účastníkem předmětného exekučního řízení vydáním exekučního příkazu ze dne 22. 6. 2016, č.j. 191 EX 5184/16-13, kterým byl postižen její výlučný nemovitý majetek zapsaný na LV X (dále jen „dům“) a LV2145 (dále jen „byt“) k.ú. X. Exekuce vedená proti bytu byla zastavena usnesením Městského soudu v Praze ze dne 24. 11. 2017, č.j. 16 Co 309/2017 – 118. Dům byl vydražen v exekučním řízení vedeném pod sp. zn. 191 EX 6299/16, přičemž v rámci rozvrhového usnesení soudního exekutora ze dne 24. 5. 2017, sp. zn. 191 EX 6299/16-256, byla částečně uspokojena pohledávka oprávněného ve výši 6 647 358 Kč dle předmětné exekuce. Návrhem ze dne 22. 5. 2020 se [REDAKCE] domáhala částečného zastavení exekuce podle § 262 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o.s.ř.“), týkající se i domu, neboť exekuční titul byl Městským soudem v Praze shledán vůči jejímu majetku a její osobě neúčinným, a proto její výlučný majetek nemohl být zpeněžen v předmětné exekuci. Dále [REDAKCE] argumentovala, že došlo neoprávněně k výplatě částky uvedené v bodě 3 rozvrhového usnesení oprávněnému. Žalovaná dovodila, že podáním návrhu se [REDAKCE] znovu stala vedlejším účastníkem předmětného exekučního řízení, a to dokud nebude o jejím návrhu rozhodnuto. Žalovaná odkázala na usnesení Městského soudu v Praze ze dne 13. 10. 2020, č.j. 14 Co 336/2020 – 377, které se mimo jiné vyjadřovalo k otázce vedlejšího účastenství [REDAKCE] tak, že byla odkázána v otázce nápravy na předmětné exekuční řízení.
9. K námitce druhého žalobního bodu žalovaná uvedla, že [REDAKCE] o vymožení pohledávky v exekučním řízení žalobce proti [REDAKCE] soud neinformoval. Žalovaná přisvědčila, že tuto skutečnost mohla zjistit z exekučního rejstříku. Avšak skutečnost, že toto exekuční řízení bylo skončeno, není pro posouzení existence pochybnosti o nepodjatosti žalobce zásadní. Naopak skutečnost, že žalobce jako oprávněný vedl exekuční řízení proti [REDAKCE] je schopna vyvolat pochybnost o jeho nepodjatosti v předmětném exekučním řízení. Žalovaná poukázala na vyjádření žalobce ze dne 10. 7. 2020, kde uvedl, že se vůči [REDAKCE] cítí podjatý. Navzdory tomu žalobce nepostupoval v souladu s § 29 odst. 3 exekučního řádu, podle kterého jakmile se dozví skutečnost, pro kterou je vyloučen, oznámí ji neprodleně exekučnímu soudu. Žalovaná dále odkázala na to, že žalobce byl jako soudní exekutor vyloučen z vedení exekucí vedených za účasti [REDAKCE] usnesením Obvodního soudu pro Prahu 4 č.j. 64 EXE 413/2019 – 21 a dále v řízení sp. zn. 67 EXE 2883/2019 usnesením ze dne 23. 10. 2019. V těchto případech došlo k vyloučení žalobce i poté, co bylo exekuční řízení vedené pod sp. zn. 141 EX 00052/19 skončeno vymožením pohledávky.
10. K námitce žalobce, že podáním ze dne 10. 7. 2020 se připojil k námitce podjatosti vznesené žalobkyní, žalovaná uvedla, že takovou možnost exekuční řád soudnímu exekutorovi nedává, jediný postup je možný podle § 29 odst. 3 exekučního řádu. Ve vztahu k exekučnímu soudu žalobce nezmínil svou podjatost k [REDAKCE], naopak podáním ze dne 7. 10. 2020 exekučnímu soudu vytýkal, že o námitce podjatosti vůči [REDAKCE] nerozhodl, když si musel být vědom toho, že taková námitka by nebyla úspěšná pro opožděnost.
11. Žalovaná odkázala na judikaturu Ústavního soudu, podle které má soudní exekutor v exekučním řízení status veřejného činitele, dnes úřední osoby. Pokud se soudní exekutor podílí na výkonu soudní ochrany, musí existovat záruky jeho nezávislosti a nestrannosti. Nezávislost má jak subjektivní aspekt, spočívající v nedostatku jeho vnitřního psychického vztahu ke konkrétní projednávané věci, tak objektivní aspekt, spočívající v neexistenci okolností, které by mohly vést k pochybnostem o tom, že takový vztah k věci nemá. Objektivní aspekt se neposuzuje podle subjektivního stanoviska soudního exekutora, ale podle objektivních okolností, které mohou zpochybňovat jeho nestrannost.

Shodu s prvopisem potvrzuje:

12. V závěru vyjádření žalovaná připomněla, že písemnou výtku podle § 7a exekučního řádu lze soudnímu exekutorovi uložit za drobné nedostatky v exekuční a další činnosti. Smyslem udělení výtky je upozornit na nesprávné jednání, které nedosahuje intenzity kárného provinění, přičemž výtka má preventivní, nikoli sankční charakter.

IV. Replika žalobce

13. V replice žalobce označil jako žalovanou předsedkyni Obvodního soudu pro Prahu 4, která podle jeho názoru vystupovala v pozici správního orgánu ve smyslu § 4 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 7 odst. 6 exekučního řádu a § 7a exekučního řádu.
14. K vyjádření žalované uvedl, že v případě udělení důtky je nezbytné dodržovat zásadu totožnosti skutku tak, aby byla zachována totožnost jednání a následku. Žalobce poukázal na to, že na posouzení zákonnosti udělené výtky nemohou mít vliv skutečnosti obsažené ve vyjádření žalované, které nebyly uvedeny v samotné výtce.
15. Mezi tyto dodatečně tvrzené skutečnosti žalobce řadil uznání žalované, že stav exekuce proti [REDAKCE] bylo možné zjistit z rejstříku exekucí. K otázce účastenství na exekučním řízení žalobce prohlásil, že je mezi účastníky nesporné, že pravomocným rozhodnutím o zastavení exekuce účast [REDAKCE] zanikla. Žalovaná ve svém vyjádření tvrdila, že podáním návrhu na částečné zastavení exekuce se [REDAKCE] opětovně stala účastníkem v exekučním řízení. Tedy v době od 29. 11. 2017 do 12. 5. 2020 nebyla [REDAKCE] účastníkem exekučního řízení. Za takové situace mohl žalobce svou podjatost namítnout až od okamžiku podání návrhu na částečné zastavení exekuce, přičemž na základě tohoto návrhu jej žalobce postoupil Obvodnímu soudu pro Prahu 4 k posouzení námitky podjatosti podané [REDAKCE].
16. Exekuční soud reagoval sdělením ze dne 2. 6. 2020, č.j. 68 EXE 2026/2016-289, ve kterém uvedl, že v postoupeném návrhu neshledal podání námitky podjatosti. Načež žalobce reagoval citací pasáže návrhu na částečné zastavení exekuce, která obsahovala pochybnosti [REDAKCE] o nepodjatosti žalobce, a požadoval, aby se exekuční soud námitkou podjatosti zabýval. Dále žalobce odkázal na rozhodnutí soudu, podle kterých byl ve vztahu k [REDAKCE] shledán podjatým a byl vyloučen z vedení exekučního řízení. Zvolený postup měl být dostatečný z hlediska plnění povinností podle § 29 odst. 3 exekučního řádu.

V. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

17. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).
18. Předně se soud zabýval procesní výhradou žalobce vůči soudu, že žalovanou neměla být v tomto případě místopředsdkyně Obvodního soudu pro Prahu 4, ale předsdkyně Obvodního soudu pro Prahu 4. Obecně písemnou výtku podle § 7a exekučního řádu vydává předsdkyně daného okresního (obvodního) soudu. V nynějším případě však byla pravomoc přenesena na místopředsdkyni, a to na základě pověření podle § 7 odst. 6 exekučního řádu. Podle § 69 s.ř.s. je žalovaným správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, přičemž řízení o písemné výtce podle § 7a exekučního řádu je řízením jednostupňovým. Z uvedeného vyplývá, že podle zákona je jako žalovaná kogentně určena místopředsdkyně Obvodního soudu pro Prahu 4. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu není soud vázán nesprávným označením žalovaného uvedeným v žalobě (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 10. 2004, č.j. 5 Afs 16/2003 – 56, a ze dne 13. 10. 2014, č.j. Nad 45/2014 – 47). Nadto soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 6. 2019, č.j. 7 As 173/2018 – 20, ve kterém v obdobné věci vystupoval jako žalovaný místopředseda Obvodního soudu pro Prahu 2.

Shodu s prvopisem potvrzuje:

19. Soud o tomto svém právním názoru žalobce již dříve informoval přípisem ze dne 23. 3. 2021, č.j. 17 A 115/2020 – 49.
20. Žalobce byl pověřen jako soudní exekutor rozhodnutím exekučního soudu dne 20. 6. 2016, č.j. 68 EXE 2026/2016-11 (sp. zn. exekutora 191 EX 5184/16) k vedení exekuce oprávněného PON Praha a.s. proti povinnému [REDAKCE] k uspokojení peněžité pohledávky s příslušenstvím. Dne 22. 6. 2016 vydal žalobce exekuční příkaz č.j. 191 EX 5184/16-13 k provedení exekuce prodejem nemovitých věcí, konkrétně bytu a domu, které byly ve vlastnictví [REDAKCE].
21. Na základě odvolání [REDAKCE] proti udělení příklepu usnesením soudního exekutora ze dne 26. 9. 2017, č.j. 191 EX 5184/19 – 141, kterým byl v dražbě prodán byt, rozhodl Městský soud v Praze usnesením ze dne 24. 11. 2017, č.j. 16 Co 309/2017-118, kterým změnil usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 17. 5. 2017, č.j. 68 EXE 2026/2016-60, tak, že exekuce vedená prodejem bytu se zastavuje. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 16. 1. 2018, č.j. 16 Co 407/2017 – 173, bylo rozhodnuto, že se vydražiteli příklep na byt neuděluje.
22. Návrhem ze dne 12. 5. 2020 se [REDAKCE] domáhala částečného zastavení exekuce vedené proti domu, který byl prodán v dražbě provedené dne 15. 11. 2016 v řízení sp. zn. 191 EXE 6299/16. Výtěžek této dražby byl podle rozvrhového usnesení ze dne 24. 5. 2017, č.j. 191 EX 6299/16-256 použit k částečnému uspokojení pohledávky PON Praha a.s.
23. Žalobcem navržené dokazování usnesením Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 5. 6. 2019, č.j. 68 EXE 1004/2019-38, a ze dne 23. 10. 2019, č.j. 67 EXE 2883/2019-20, a dále usnesením Městského soudu v Praze ze dne 22. 11. 2019, č.j. 12 Co 241/2019-141, soud neprovedl, neboť skutečnosti v těchto písemnostech obsažené jsou pro posouzení nynější věci nadbytečné. Skutečnost, že byl žalobce z vedení jiných exekučních řízení proti [REDAKCE] vyloučen, není rozhodná pro posouzení porušení § 29 odst. 3 exekučního řádu. Ze stejného důvodu soud odmítl návrh dokazování oznámením [REDAKCE] ze dne 16. 10. 2019, č.j. 141 EX 00052/19-17, o skončení exekuce.
24. Soud při posouzení věci vyšel z následující právní úpravy:
 - Podle § 29 odst. 3 věty první exekučního řádu jakmile se exekutor dozví o skutečnosti, pro kterou je vyloučen, oznámí ji neprodleně exekučnímu soudu.
 - Podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí.
25. Soud shledal žalobu důvodnou.
26. Řízení o udělení písemné výtky podle § 7a exekučního řádu je řízením jednoinstančním. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalovaná vyzvala žalobce přípisem ze dne 19. 6. 2020, č.j. 40 Spr 688/2020, k tomu, aby se k podanému podnětu vyjádřil. Žalobce tak ve stanovené lhůtě učinil podáním ze dne 24. 6. 2020, ve kterém podrobně rekapituloval skutkový stav jednotlivých exekučních řízení vedených proti [REDAKCE].
27. Následně byl žalobce přípisem ze dne 1. 7. 2020 opětovně vyzván k tomu, aby se vyjádřil k námitce zpochybňující jeho nepodjatost vůči [REDAKCE], a to z důvodu, že žalobce vystupoval jako oprávněný v exekuci proti [REDAKCE] vedené pod sp. zn. 141 EX 52/19 a 141 EX 94/19. V doplnění vyjádření ze dne 10. 7. 2020 žalobce sdělil, že ihned po podání podnětu [REDAKCE] jej postoupil exekučnímu soudu, který se námitkou podjatosti odmítl zabývat. Žalobce rozhodnutí o podjatosti urgoval přípisem ze dne 3. 6. 2020 s tím, že by exekuční soud měl o námitce podjatosti rozhodnout. Žalobce podotkl, že obsahově návrh na částečné zastavení exekuce obsahoval taktéž námitku podjatosti, navzdory tvrzení

Shodu s prvopisem potvrzuje:

- ██████████. K samotné otázce podjatosti žalobce uvedl, že se cítí být vůči ██████████ podjatý a bude iniciovat změnu soudního exekutora podle § 44b exekučního řádu, neboť není jiná možnost postupu za situace, kdy exekuční soud rezignoval na povinnost posouzení podání podle obsahu a nerozhodl o námitce podjatosti.
28. Na základě výše uvedených výzev žalované a reakcí žalobce vydala žalovaná napadené rozhodnutí, které konstatuje, že se žalobce dopustil nečinnosti spočívající v tom, že byl v postavení oprávněného v exekuci proti ██████████, přičemž exekučnímu soudu neoznámil důvod, pro který byl vyloučen vést exekuci, čímž porušil svou povinnost podle § 29 odst. 3 exekučního řádu.
29. V odůvodnění napadeného rozhodnutí se žalovaná nikterak nezmínila o argumentech žalobce, které uvedl ve svých vyjádřeních, natož aby se s nimi dostatečným způsobem vypořádala, a to navzdory tomu, že k oběma vyjádřením žalobce výslovně vyzvala. Zejména se jedná o posouzení postupu žalobce, kterým byl návrh na částečné zastavení exekuce postoupen exekučnímu soudu, neboť se žalobce podle jeho obsahu domníval, že se jednalo o námitku podjatosti a postoupením exekučnímu soudu měl za to, že se k námitce podjatosti připojil a tím splnil svou povinnost podle § 29 odst. 3 exekučního řádu.
30. K tomuto bodu se vyjádřila soudkyně ██████████ formou zápisu ve správním spisu až po vydání napadeného rozhodnutí. Žalovaná uvedla argumenty proti tvrzení žalobce až ve vyjádření k žalobě. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu nelze vadu nedostatečného odůvodnění napadeného rozhodnutí zhojit tím, že své argumenty žalovaná uvede ve vyjádření k žalobě (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2008, sp. zn. 8 Afs 66/2008, a ze dne 13. 10. 2004, sp. zn. 3 As 51/2003). Na základě výše uvedených skutečností je soud toho názoru, že napadené rozhodnutí trpí vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů.
31. Otázku posouzení vzniku, zániku a popřípadě doby trvání účastenství ██████████ v předmětné exekuci žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí nijak neřešila, neboť v tomto ohledu žalobce neměl ve svých sděleních námitky. Avšak soud upozorňuje, že za situace, kdy ██████████ byla podle žalované účastníkem řízení, poté její účastenství zaniklo a následně se účastníkem řízení opětovně stala, měla žalovaná tyto skutečnosti uvést, neboť jsou rozhodné pro posouzení případné nečinnosti žalobce a doby jejího trvání.
32. Znění odůvodnění napadeného rozhodnutí lze vyložit tak, že nečinnost žalobce byla posuzována od počátku vedení exekuce proti ██████████, ve které měl žalobce postavení oprávněného. Za předpokladu, že podle vyjádření žalované v této době nebyla ██████████ účastníkem předmětné exekuce, žalobce neměl důvod k podání námítky podjatosti. Pokud žalovaná odvíjela počátek nečinnosti od jiné skutečnosti, pak ji v odůvodnění napadeného rozhodnutí neuvedla. Tímto bylo napadené rozhodnutí zatíženo další vadou nepřezkoumatelnosti pro nesrozumitelnost, neboť není zřejmé, od jakého okamžiku žalovaná nečinnost žalobce odvíjela, resp. jak dlouho nečinnost trvala.
33. K ostatním žalobním námitkám se soud s ohledem na zrušení napadeného rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost nevyjadřuje, neboť je nemůže posoudit.
34. Ačkoli soud zrušil napadené rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost, považuje za žádoucí vyjádřit se k tezi žalované, že žalobce před vydáním napadeného rozhodnutí nijak neinformoval exekuční soud o své podjatosti. Soud se domnívá, že se jedná o přehnaně formalistický závěr. Žalobce ve svém druhém sdělení ze dne 10. 7. 2020 výslovně uvedl, že se cítí být vůči ██████████ podjatý. Tento projev vůle byl sice adresován žalované v rámci řízení o udělení písemné výtky, avšak žalovaná jej měla posoudit i podle jeho obsahu jakožto oznámení dle § 29 odst. 3 věty první exekučního řádu, které měla předat exekučnímu soudu, neboť vykonávala funkci místopředsdkyně právě u příslušného obvodního soudu.

VI. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje:

35. Z výše uvedených důvodů shledal soud naplnění podmínek pro zrušení napadeného rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů a nesrozumitelnost podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s., a to bez jednání, přičemž podle § 78 odst. 4 s.ř.s. věc vrátil žalované k dalšímu řízení. V dalším řízení bude na žalované, a to pokud setrvá na svém názoru, že žalobce porušil povinnost podle § 29 odst. 3 exekučního řádu, aby dostatečným způsobem odůvodnila, od kdy měla trvat nečinnost žalobce s ohledem na tvrzený opětovný vznik účastenství [redacted] v předmětné exekuci, a aby se řádně vypořádala s argumenty žalobce, které uvedl nejen ve svých sděleních na výzvy žalované před vydáním napadeného rozhodnutí, ale také s těmi, které uvedl v podané žalobě.
36. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Jelikož byl žalobce ve věci zcela úspěšný, uložil soud žalované zaplatit mu náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a náklady zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 6 odst. 1, § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve výši 3 100 Kč a paušální náhrada hotových výdajů stanovená dle § 13 odst. 4 téže vyhlášky ve výši 300 Kč za každý ze dvou úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení, písemné podání nebo návrh ve věci samé – žaloba) a náhrada za daň z přidané hodnoty v sazbě 21 % ve výši 1 428 Kč. Soud nepřiznal odměnu za podanou repliku (stanovisko) ze dne 29. 1. 2021, neboť pro posouzení věci nepřinášela žádné zásadní skutečnosti. Celkem náklady řízení činí 11 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 30. března 2022

Mgr. Milan Tauber v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: